

Национальная академия наук Украины
Институт биологии южных морей им. А.О. Ковалевского

Тезисы VII Международной
научно-практической конференции

Pontus Euxinus 2011

по проблемам водных экосистем,
посвящённой 140-летию Института биологии южных морей
Национальной академии наук Украины

Севастополь
2011

же культури внонь пересевали на питательную среду. Таким образом, изучали рост дрожжей на питательной среде, после месячной экспозиции с дизельным топливом и месяц спустя на питательной среде.

Воздействие дизельного топлива по-разному сказалось на росте испытуемых культур. Для представителя рода *Rhodotorula* высокие концентрации нефтепродукта в течение длительного времени оказались губительными, однако штаммы рода *Candida* смогли жить и развиваться в присутствии данного токсиканта.

Предварительные эксперименты с морскими дрожжами показали, что некоторые виды рода *Candida*, выделенные из перифитона систем гидробиологической очистки морских вод, в частности, *Candida lambica* и *Candida krusei* способны не только выживать в условиях высоких концентраций нефтепродуктов, но и активно при этом наращивать биомассу. Это дает возможность рекомендовать эти виды для создания активных ассоциаций, применяемых для экстренной очистки морской воды при аварийных разливах нефтепродуктов.

Дробняк О.А.¹, Красновид В.Ю.^{2,1}, Шляпкін Я.¹, Квач Ю.²

¹Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова, Біологічний факультет Шампанський пров. 2, 65027 Одеса, drobynyashko@ukr.net

²Одеський філіал Інституту біології південних морів НАН України
вул. Пушкінська 37, 65125 Одеса, Україна

ПАЗАЫТОФАУНА РИБ РОДИНИ БИЧКОВИХ (GOBIIDAE) СУХОГО ЛИМАНУ

Представники родини Gobiidae є одними з найбільш масових видів риб у прибережних біоценозах північно-західної частини Чорного моря і лиманах Причорномор'я. Гельмінти є одним з важливих компонентів водних біоценозів. Бичкові риби (родина Gobiidae) можуть бути як дефінітивними, так і проміжними та паратенічними хазяями паразитів, дорослі стадії яких заражають промислових риб, а також птахів і ссавців (людину включно) (Kvach, 2005). Сухий лиман являє собою зону з унікальними гідрохімічними умовами (Старушенко, Бушуев, 2000), однак дані щодо паразитів риб в цій водоймі дуже бідні. Досліджено тільки паразитів бичка цуцика *Proterorhynchus marmoratus* Сухого лиману (Kvach, Oğuz, 2009). Відомості про сучасний стан гельмінтофауни інших риб відсутні. Таким чином, вивчення паразитів бичкових, як найбільш поширених видів риб, в Сухому лимані є актуальним.

Знайдено 16 видів паразитів, з яких один вид мікроспоридій (Microsporidia), один вид моногенетичних сисунів (Monogenea), один вид цестод (Cestoda), дев'ять видів дигенетичних сисунів (Digenea), два види нематод (Nematoda), два види акантоцефалів (Acantocephala). Найбільш багате компонентне угруповання паразитів у бичка скельного *Ponticola eurycephalus* та лисуна мармурового *Pomatoschistus marmoratus*, найбідніше у бичка Пінчука *Ponticola cephalargoides* та бичка зеленчака *Zosterisessor ophiocephalus*. Більшість паразитів бичків Сухого лиману є солоноватоводними – 7 видів. З прісноводних знайдено лише метацеркарій *Diplosthomum spathaceum*. П'ять видів паразитів є морськими, а один – *Cosmocephalus obvelatus* – евригалінний.

Друзенко О.В., Савченко А.В., Рыжко И. Л., Заморов В.В.

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова,
биологический факультет, кафедра гидробиологии и общей экологии;
Шампанский пер., 2, Одесса, 65058, Украина, hydrobiologia@mail.ru

ЭСТЕРАЗЫ БЫЧКА-КРУГЛЯКА *NEOGOBIOUS MELANOSTOMUS* (PALLAS) ИЗ ОДЕССКОГО ЗАЛИВА

Белковый полиморфизм широко используется для установления генетических связей популяций промысловых видов рыб [Салменкова, Волохонская, 1973; Богданов, Фрусова и др., 1979; Заморов, Рыжко, Друзенко, 2010]. Сравнение наследственно обусловленного полиморфизма двух близкородственных, но разобщенных группировок одного вида чрезвычайно интересно для познания микроэволюции полиморфных признаков и адаптивного значения самого полиморфизма. Для внутривидовых исследований важны четкие знания по органо-тканевому полиморфизму выбранной ферментной системы. Поэтому в наших исследованиях проведено сравнение полиморфизма и экспрессии эстераз жаберных лепестков, скелетных мышц, кишечника, печени и гонад самцов и самок бычка-кругляка трехлетнего возраста, отобранных из природных популяций акватории Одесского залива.

Судя по электрофоретической подвижности, все исследуемые ферменты можно разделить на четыре группы. Четвертую группу составляют наименее подвижные энзимы ($R_f = 0,120$), чаще всего с большой молекулярной массой и слабо выраженной экспрессией. Вторая и третья группы представлены для большинства органов двумя фракциями: одной – более подвижной (S) и другой – менее подвижной (F). Первая